

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

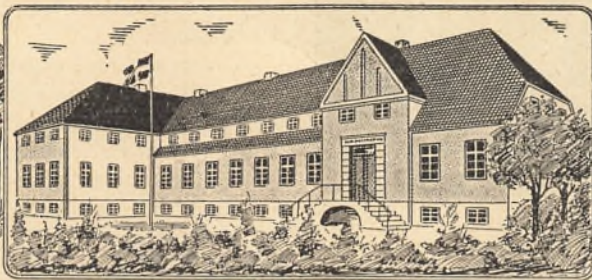
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Maj 1958

„Bed og arbejd.“

50. årgang nr. 5

Udvikling og forvandling

Hvad er det, som gør, at vi er nogle, der synes, at en nyspiret kornmark er så vældig køn? Man kan i denne tid gå og glæde sig over synet, man behøver ikke engang at gå, man kan bare se ud ad vinduet. Det er vist ikke bare det grønne skær, der gør det, selv om vi i et århundrede har vidst i Danmark, at „det grønne er godt for øjnene.“

Jeg tror, marken får sin skønhed ved den bevindthed, vi har om udviklingen, som skal komme.

I dag er det kun grønne spirer, kun den kyndige kan se, om det er byg eller havre, men i „morgen“ udvikler det sig efter de iboende anlæg til værdifuldt korn, der en vinter giver føde til folk og fæ. Der er lagt en uhyre sum af arbejde i at tiltrække de sorter, vi bruger. Mange dårlige egenskaber er bortavlet, og mange værdifulde anlæg indavlet. Og så sker udviklingen efter disse ganske bestemte anlæg. En ganske sjælden gang sker der en forvandling i et strå, og noget helt nyt og anderledes bliver til, det kan være godt, og det kan være dårligt. Der sker „Mutation.“

Vi mennesker har det på samme måde som

kornet og alt andet nyfødt. Vi begynder som sådan en yndig menneskeunge, og så kommer udviklingen efter de anlæg og muligheder, barnet er født med. Legemligt er det ganske tydeligt, men også sjæleligt udvikles vi i overensstemmelse med vor medfødte vilje, energi, udholdenhed og omgivelser.

Og som den enkelte har også folket en udvikling på godt eller ondt; det går langsomt med folket, her regnes med lange tidsrum.

For korn og dyr er udvikling nok, forvandle sig selv kan det jo ikke. Men for os mennesker er udvikling ikke nok. Ja, men vi kan da heller ikke forvandle os selv!

Nej, derfor kan vi heller ikke selv nå vort mål, thi vi har et mål, der ligger langt højere end vore egne anlæg.

Hvad der er umuligt for os, det er muligt for Gud! Han kan forvandle os! Derfor kommer Jesus Kristus til os i sin menighed for at udrette det med os, som vi ikke selv kan.

I dåben forvandler han os fra at være vore egne til at være Guds børn. I nadveren giver han os sig selv, for at forvandlingen kan fuldbyrdes. Gennem sit ord vedligeholder han for-

★ Husk stævnet i Vinderup på søndag den 18.

Byggesagen

V. O.	10 kr.
V. Karlsrose 24-25	100 kr.
April (kan)	100 kr.
Lærerinde frk. E. Korsholm, Esbjerg	100 kr.
Minna Poulsen 1946	10 kr.
Anton Pedersen 28-29	50 kr.
Anna J. Nielsen 1946	15 kr.

Tilsammen 385 kr.

Tidligere indkom 13.827,50 kr. Ialt 14.212,50 kr. Hermed kvittering og vor hjerteligste tak. Det er ikke alene en hjælp for skolen med disse gaver, men det er også en stor glæde og opmuntring.

vandlingslivet i os. Ikke et eneste skridt kommer vi frem, uden han gør det. Udvikling kommer af sig selv, forvandling kommer ved Guds nådes under.

Her ses der kun lidt af forvandlingen, men ved den store nyskabelse på genkomstens dag skal forvandlingen kendes. — Da skal endogså vore legemer få del i forvandlingen, thi „Jesus Kristus skal forvandle vort fornedrelegeme til at blive ligedannet med hans herlighedslegeme“ (Fil. 3, 21).

Så er spørgsmålet: Hvorledes lever du dit liv? Er det kun efter udviklingens lov, eller er det i samfund med ham, som kan forvandle?

P. Roesgaard.

»Nu kom vor pinselilje-tid«

Ja, pinsetiden er vel den allerskønneste årstid; da må øjet fryde sig, hvorhen det ser.

Men bliver det derved, at øjet fryder sig over naturen, ja, så går vi alligevel glip af det allerstørste. Dersom ikke Gud Helligånd får lov til

at tale til os og øve sin gerning i vore hjerter, så det bliver rigtig stort og levende for os, at vi ikke blev ladet alene, da vor Frelser fo'r til himmels, men han da sendte os talsmanden til at lede os og bevare os fra alt ondt, så mangler vi det bedste.

Ja, men det med pinse er nu ikke sådan at forstå; det med jul og påske er da mere realistisk. Vi forstår lettere, at det måtte være nødvendigt for at frelse en verden, der var falden i synd, at Jesus kom herved og gik sin gang for til sidst at lide korsets forsmædelige død for at frelse os fra den evige fortabelse. Men når det kommer til stykket, så forstår vi alligevel dette lige så lidt som det med pinseåndens udgydelse, dengang da apostelen Peter talte til den tusindtallige skare — under Helligåndens påvirkning, så omtrent 3000 mennesker omvendte sig, idet de priste Gud, da deres tungebånd blev løsnet.

Og vi kan spørge: hvad er grunden til, at vore tungebånd er så bundne af denne verdens mangeartede ting, det være sig politik eller hverdagens mange problemer? Mon ikke svaret må blive, at det er, fordi vi alt for sjældent — eller måske aldrig beder om Guds ånds råd og vejledning? Vi glemmer Guds mange rige forjættelser om, at han giver sin Helligånd til dem, som beder derom. Vi er så nøjsomme på dette område, og derfor får vort liv heller ikke den kraft og rigdom, som Gud så gerne under alle sine børn!

I den gamle pagts bog står der fortalt om kong Saul, denne mand, hvis liv fik så skøn en begyndelse, men som senere gik sine egne veje, så Guds ånd forlod ham. Det var det allertungeste, der kunne ske; hans hjerte blev i stedet fyldt af en ond ånd. Hvilket frygteligt bytte!

Paulus skriver til korinthierne: Vide I ikke, at I er Guds tempel, og Guds ånd bor i eder, og et bedre pinseønske kan vi ikke have; thi hvor Herrens ånd er, der er der frihed.

„Men ej ved kraft og ej ved magt, men ved din ånd, som du har sagt, vi beder: Gør os fri fra vort, for trangt og småt og højt og stort, og fyld os med din Helligånd, og styrk os med din højre hånd, og skab af os, o Herre kær, din sandheds ånd en vidnehær!“

Anders Madsen, Lomborg.

Nis Petersen, ungdommens digter?

Brudstykke af foredrag

Af lærer A. C. Nielsen, Vinderup.

En flok unge sad „en gylden aftenstund“ og snakkede litteratur og kom snart ind på Nis Petersen.

„Han er vor digter“, sagde en af de unge, „han var en søger som vi“.

I et nyt katalog: „Sig til lykke med en bog“, betegner hans forlag ham som „ungdommens digter.“ Det kan nok ikke være helt forkert, når unge selv siger det.

Nis Petersen var en fætter til Kaj Munk og havde som denne „slugt en vulkan“, legemet kunne næsten ikke holde til det. Hvad han skrev om Kitty i „Spiltd mælk“, passede på ham selv: „Hendes ord var rimeligvis som andre pigers ord i hendes alder, men på den anden side var de ikke som andre pigers ord. De var guldrandede, og der var glød i dem, og de åndede“.

Nis Petersens ord „var guldrandede“, og der var glød i dem, og „de åndede“, derfor fik han de unge i tale.

Han følte sig som kurér for en herre, han aldrig havde set. „Og skjalden stod op at styre sin kås, indtil lydherrens vilje var sket“. Om han ikke fik givet rigtig besked, så var det digterens skyld. „Min herres befaling var myndig og skøn, så min er al skam og al skyld“. Han er inde på det samme i „Introduktion“ til „Nattens Pibere“, hvor han sammenligner sig med pottemageren: de varer, der blev kærest for ham, var dem, der gik i stykker. „Drømmen var skønnest om det, der gik i skår“.

Der gik meget i skår for Nis Petersen, både hvad liv og digtning angår. Det er, hvad ungdom i dag godt kan forstå, for nogle af dem gik hele himmelen i skår, og tilværelsens faste støtter slog revner. Han var en søger som de unge nu.

Hans forældre døde, mens han var lille, og han kom til en gammel mormor i Herning, en prægtig gammel kvinde, som han alle sine dage satte meget højt. Hun sluttede sig til Indre Mission, drengen bad aftenbøn, gik i søndagsskole og til missionsmøder. Da den gamle kvinde lå

på sit dødsleje, havde Nis Petersen begyndt sit uordentlige liv, og han turde ikke stå ansigt til ansigt med hende. Siden skrev han i „Støv“:

„Jeg har engang kendt en hånd, som nu forlængst er død — stiv var den, krum var den, hård og ru og rød — det var den, jeg kasted' vrag på denne magre, skønne hånd, for de skiltes støv til støvet, ånd til livets væld af ånd; men jeg gav jo, å så gerne, et af livets bitre år, hvis den engang måtte stryge som et kærtegn i mit hår.“

I Annalise Nis Petersens lille bog „Mod hæld“ fortæller hun, at han ikke kunne sove, hvis en vrede fra dagen skilte ægtefællerne. Så ville han have et tilgivende håndtryk fra hende, og så skulle hun sige de små vers, som bedstemoderen havde lært ham, da han var dreng i Herning.

I „Et digt, som ikke er noget digt, men et frydeskrig hen over tagene“, jubler digteren: han skal giftes, giftes, giftes og det med Inger, en fin pige, sportstrænet og god kammerat. Hun samlede udstyr. Pludselig brød han forbindelsen, fordi „han var en forbandet, en udstødt.“ Med Ellen Malberg gik det heller ikke efter deres spaniensrejse. Alle borgerlige erhverv, sidst redaktør af garvernes fagblad, måtte han også give afkald på. Han drak, han vandrede ad Danmarks veje, han digtede ind imellem, han var vagabond og digter.

„Jeg samler på de små børns smil
— de små børns lyse smil,
og brød man op mit hjertes skal
med bor, med dirk, med fil —
man fandt den største samling smil,
som nogen tid er set —“

Han elskede børn, dyr og gamle mennesker, og skønt han følte sig som en skyldner over for sin lydherre og over for livet, så elskede han uskylden.

Han gik en dag på gaden i Viborg i så lurvet et antræk efter en vagabonddag, at alt for pæne folk ikke ønskede at hilse på ham. Så blev han indhentet af en lille pige, som tillidsfuldt lod

sin barnehånd smutte ind i hans, mens hun sludrede løs. Da blev det muligt for ham at gå hjem og skrive „De små børns smil.“

Han skrev også:

„Hold hus med hjertet, jeg gav jer med,
om grå eller lyse dage.

I fik det rent som et stjernerdyr
spildt på en natblå sky.

Men den eneste ting forlanger jeg:
rent vil jeg ha' det tilbage
den dag, vi ses påny“.

Det var ikke så let at holde hjertet rent. Ikke for Nis Petersen og ikke for ungdommen af i dag. I „Sandalmagernes gade“ (1931) siger faderen til sin søn: „Sørg for at vågne en dag på randen af en afgrund. Prøv så at samle dine skår sammen og skriv dit digt. Så let er det, så forbistret svært“.

Sangene stod ved hans leje, men han fik dem ikke sunget alle, han fik mange sunget, og dem lytter ungdommen til i dag. Meget gik i skår for ham. Livet var ham for vældigt. Til sidst ville han have sunget, som han hørte den som dreng i Herning:

„Sølvsnoren brister dog engang —
da skal jeg frelst fra synd og vé
ansigt til ansigt Jesus se —“

Nis Petersen alias „Ungdommens digter“ var en søger. Han fandt meget skønt mellem skårerne, og de unge, der nu læser hans bøger, kan finde det der.

A. C. Nielsen.

Hilsen fra England

— fra Jytte (55)

Det var den 6. november, toget satte sig i gang, jeg hang ud af vinduet og vinkede til far og mor. Der var et helt år, til jeg skulle se dem igen; jeg var på vej til England. Rejsen gik fint; vi sejlede fra Esbjerg ved 18-tiden og var i Harwich kl. 12 næste middag, og samtidig var vi blevet 1 time bagefter. Efter at have været gennem tolden gik rejsen videre med toget til London; der var ca. 1 times ventetid, og der fik man indtryk af at befinde sig i en storby med mange nationer. Jeg skulle videre med toget til Norfolk, nærmere betegnet Hunstanton, ca. 300 mil nord for London. I Hunstanton blev jeg hentet af min nye frue. Vi kørte så 16

mil i bil til en lille landsby Fring. Slottet lå i en dejlig stor park, og det hele så meget tiltalende ud, hvad det også har vist sig at være.

Vi står op ved 7tiden, altså kan vi lige nå at høre dansk 8-presse, inden vi skal begynde. Godsejeren og fruene spiser først kl. 9, så der er god tid, når der kun er to, der skal have mad. Resten af formiddagen går med at bage, gøre rent og lave mad. Kl. 1 spises der frokost, derefter har vi fri til halv 5, så skal der laves the. Først kl. 8 bliver der spist middag. — Det er ikke meget, der er at fortælle om arbejdet, her er alt for lidt at bestille. Vi har vist mere fri. Det har endnu ikke været vejr til at cykle ud og se sig om, så der bliver syet og strikket meget, jeg har også læst nogle gode bøger i vinter.

Først i december var jeg i London i 3 dage og boede på det danske KFUK. Det var klart vejr hele tiden, så jeg fik set meget, bl. a. Westminster Abbey, hvor kroningsstolen jo står. Buckingham Palace, Big Ben, St. Pauls Cathedral, og jeg var selvfølgelig også en tur over Themsen. En eftermiddag var jeg også i London Casino og se Cinerama, det var storslået. Jeg var også inde på en restaurant, hvor små negerkoner „vimsede“ om én. Aftenerne på KFUK var meget hyggelige; da kom de danske piger, der arbejder i London; der blev sunget og læst historier.

Jeg har også været i Oxford, det er en meget flot by. I Norwich har jeg været 3 gange, der er en ualmindelig pæn domkirke og et stort slot, som er omdannet til museum. Der er også en dansk restaurant, hvor man kan få ægte dansk rugbrød! King's Lynn og Hunstanton er de nærmeste byer, der kommer vi til ca. 1 gang om ugen.

Ikke langt herfra ligger Sandringham der boede den kongelige familie i julen. En søndag, dronningen og hendes familie var i kirke, kørte vi også i kirke i Sandringham, det var også en stor oplevelse. Bagefter skyndte vi os ud, så vi kunne se familien gå fra kirke, og vi kom til at gå så nær, at vi kunne nå dronningen.

Juleaften blev holdt, næsten som vi gør hjemme, da både godsejeren og fruene er danske, men har boet her i 20 år. Ellers er næsten alle englændere på restaurant eller på anden måde ude. Juledag var engelsk, langt fra som i Danmark; der tænker de kun på at spise, drik-

ke og dyrke deres store lidenskab: ridning. Så var det hele også forbi. Nytårsaften var som alle andre aftener, og nytårsdag holder de ikke. Der blev sendt mange tanker hjem i den tid. I julen var vejret meget mildt, vinteren kom først midt i januar. Her er jo ingen kakkellovne, kun pejs, hvor al varmen ryger op igennem skorstenen og ikke ud i stuen. Når vi åndede, stod ånden ud i stuen, hænderne var rød-blå og stive; der var trængsel om komfuret i de dage, men det var kun en forsmag på, hvad der ville komme. For 3 uger siden var vi sneet inde i 3 dage, uden lys, vand og varme; da var der nogen, der kun lige anede, hvordan det var at være dejlig varm. Jeg tør ikke skrive, hvad vi tog på om aftenen, når vi skulle i seng.

Når man er i England, kan man rigtig se, hvor uhøflige danske er. Jeg har aldrig set en englænder gå foran en dame gennem en dør; selv om det kun er en dreng, holder han pænt døren åben. Bilister er meget mere hensynsfulde med at give tegn end hjemme.

Undskyld afbrydelsen, nu er det allerede blevet den 12. marts, tiden går alt for hurtigt. Men det er dejligt, for jeg glæder mig alligevel til at komme hjem igen. Vi har ikke fået bedre vejr endnu, det sneer hver dag.

I morgen skal jeg til King's Lynn til tandlæge; de tænker kun på at hive tænder ud, så jeg ryster allerede.

Jeg vil slutte med mange hilsener til alle på skolen og de varmeste hilsener til 55-pigerne (og konerne). — Tak, fordi skolens motto også blev mit!

Jytte.

Afs.: Fring Hall, Docking, King's Lynn, Norfolk, England.

Udpluk af breve

der har været mig til megen glæde.

„Ja, vi har købt ejendom og skal forrente og afdrage. . . . ., så vi bliver nok spændt i seletøjet. Men jeg får en både dygtig og økonomisk kone, så det vil jo være en god hjælp.

Og så tror jeg, at Gud er med i det; for jeg har bedt ham om at slå handelen i stykker, hvis vi ikke skulle have den ejendom. Og får vi Guds velsignelse, så skal det også nok gå for os.

Så har far lovet at hjælpe os med. . . .!“

*

„Jeg er endnu ikke helt rask, men jeg har så meget at takke for. Jeg havde den glæde og lykke at blive omvendt i sommeren 57, og det har hjulpet mig meget, særlig da jeg lå på sygehuset. Det er godt, at man kan blive helbredt for sin sygdom; men det er endnu bedre, at man kan blive helbredt for sin synd“.

Hjemme fra SKOLEN

Først skal I tidligere elever have en stor tak for jeres gode breve, og jeg vil så gerne tro, at meget af det, der står i vort blad, er noget af et svarbrev fra skolen og fra mig. Det er jo desværre ikke ret mange, der direkte får brev fra mig.

En rigtig stor tak til jer, der skriver til bladet. I kan hjælpe meget til, at vort blad holder sig frisk og levende. I øvrigt vil det være godt, om I nøjes med at skrive på den ene side af papiret, så bliver der ikke så meget for mig at renskrive.

Den 23. april blev vor nye fløj rejst, nu er den under tag, og murerne er begyndt at arbejde sig nedad med pudsning af murene. Sammenbygningen er også snart i orden (vist nok?), og vi har fået en smuk, ny hovedtrappe. Vestervåg og Nørreris er stadig ubeboelige, Fjordhuset har mistet sin vestside og fået en ny — så det er beboeligt.

De 8 piger på husflidssalen har løfte på de 4 nye tomandsværelser, så snart de er beboelige. De 10 helt nye værelser vil også blive taget i brug snarest, så vi kan få moderniseret på den gamle fløj.

Ja, det er egentlig forbavsende, at vi har plads til 64 elever, selv om de 2 bor hjemme; men vi har dem, og de har også hver en seng og en lille smule plads ved siden af. Vi regner med at præsentere dem i bladet for juni, da vi af forskellige grunde vanskeligt kan gøre det denne gang. Nu, dette skrives, er det 4 dage siden, de ankom hertil, og vi kan derfor ikke fortælle meget om dem. Dog er der meget, der tyder på, at de ligner vore tidligere sommerhold, og alle vore læsere må være klar over, at det er et fint skudsmål at få.

Vor nye husholdningslærerinde, frk. Mortensen, vil vist falde godt til her på skolen, og vi er taknemlige, fordi vi igen fik en god husholdningslærerinde.

Vor unge lærer Erik Nielsen blev kun hos os i 10 måneder, og det var os en skuffelse, at han rejste, for han gjorde god fyldest. Vi ønsker ham god lykke med sin nye gerning ved Nibe skolevæsen. Gennem vor gamle elev, medhjælper og vikar, Ejvind Svendsen, har vi fået antaget en ny lærer. Svendsen var selvskreven til at komme her, hvis han da havde lyst til det, men han skal ind og aftjene sin værnepligt, og vi har det indtryk, at det er en virkelig god kammerat, han har skaffet os til lærer.

Den nye mand hedder Kaj Kjeldsen, han stammer fra Bornholm og blev gift i efteråret. Det bliver så ham og hans kone, der flytter ind i den nye lærerlejlighed — antagelig til 1. juni. I hele maj måned må vi så mangle en lærer, men fru Lindskov hjælper os meget, og „Jeppe“ og Lindskov slider også med ekstra timer.

Med stor forventning har vi påbegyndt vor sommerskole. På grund af byggeriet vil der jo blive visse små vanskeligheder, som forhåbentlig må overvindes på en god måde. Men byggeriet vil jo også give anledning til ekstra festlighed, for bestyrelsen vedtog at udsætte vor jubilæumsfest, til nybygningen var færdig — til vi havde noget at feste for.

Efterskolen til vinter er besat, og til højskolen er der det normale antal forespørgsler. Nu håber vi, at alle, der holder af skolen, vil gøre en indsats for, at vi også må få højskolen fyldt til vinter. Egentlig kunne jeg godt unde de brave ungersvende, der først indmelder sig til højskolen i oktober, at de kom for sent; men kun et efterår har vi oplevet dette. I reglen har vi fået nogle få stykker mindre end ønskeligt.

Men hvorfor skal det så ofte knibe? Alt iberegnet er højskolen med eller uden landbrugsundervisning dog ganske givet vor bedste skoleform. Her fås det bedste og vigtigste af landbrugsundervisningen, her fås et betydeligt skub fremad med de almindelige skolekundskaber, her forsøger vi at give det kristne menneskeliv en virkelig førstestuds, og her har eleverne også mere modenhed end i 14—17 års alderen.

En, der har hørt efter, genfortæller

Det var på en skole, og læreren havde religionstime med de store drenge. Der blev fortalt om skabelsen, at vi mennesker var skabt af Gud, skabt i hans billede.

Et stykke tid senere havde den samme lærer time med de samme drenge, og da var der pludselig én, der rejste sig op og sagde henvendt til læreren: „Jeg skulle hilse fra min far og sige, at det passer ikke, hvad de fortalte os; for vi nedstammer fra aberne“. Da svarede læreren: „Kan du hilse din far igen og sige til ham, at jeres private *affærer* vil jeg ikke blandes i“.

Det var første klasse, der havde time, og læreren fortalte om Paradis. Midt i timen var der pludselig en lille dreng, der rejste sig og begyndte at pakke sine sager, lukkede tasken og gik med hurtige skridt mod døren.

Læreren spurgte ham, hvor han skulle hen, og han svarede, at han skulle ud at finde Paradiset. Læreren havde fortalt så levende, at drengen måtte af sted; han ventede ligesom at finde det uden for døren.

Nogle negre var med hvide mænd på rejse. Pludselig standsede negrene op på en øde strækning for at hvile. De blev spurgt, hvorfor de holdt rast her, og hvor længe de ville blive siddende. De svarede da, at de ville hvile i 3 dage. De hvide mænd mente, at det kunne der ikke være tale om, for der var langt endnu til målet. Men negrene holdt fast ved deres og sagde: „Vi er kørt trætte, og vore sjæle kan ikke følge med!“

Kan vore sjæle følge med i vor fortravlede tid? Vi må passe på, at vor tro ikke bliver noget overfladisk, noget vi bare foretager os. Tænk vi nogen sinde på vor sjæl, om den skulle køre træt, om den kan følge med?

Det var noget, jeg hørte en højskoleaften, og jeg synes, jeg må fortælle det igen.

Bog anmeldelser

Lohses Forlag har udsendt:

Morten vævers saga. Ved P. Dyssegaard. 197 sider, 12,75 kr. I 1914 var der en 80-årig mand i Slagelse, der gav sig til at nedskrive sine erindringer. Uden at ane, at det skrevne skulle offentlig-

gøres, fortæller han løs. Her er mangt og meget fra en begivenhedsrig tid, og bogen er meget læseværdig.

James Insight: Jeg er sognepræst. 208 sider, 12,50 kr. Her er fortalt om en sognepræst og hans arbejde på en smuk og fornøjelig måde. Man lærer blandt andet, at det ikke alene er præsten, men også menigheden, der har skrøbeligheder. Fortællingen er fra England, hvorfor et og andet virker lidt fremmedartet, men den har da vist meget at sige til mange. Det er f. eks. nok værd at bemærke præstens og menighedens kolossale indsats forud for deres vækkelseskampagne. Præstens privatliv er også udmærket skildret, og for en del af de yngre læsere vil dette måske være det mest spændende. Jeg har haft stor glæde af at læse bogen.

Dietrich Bonhoeffer: Efterfølgelse. 250 sider, 15,75 kr. Forfatteren var en af de modige og brave tyskere, der kæmpede mod Hitler. Kort før frihedens time slog, blev han henrettet, det var i april 1945. Men hans liv var præget af en helhjertet kristendom, og efter sin død taler han vejledende og hjælpende til sine læsere. Det er ikke morskabslæsning, men her er noget uendeligt større — noget, som angår vor salighedssag. Adskillige, der kalder sig troende, ville sikkert ved læsning af bogen komme til at indse, at Guds nåde ikke er billig, men koster alt, og derved måske bringes ud af en falsk tryghed.

H. E. Wisløff: Lys og skygge. 128 sider, 5,50 kr. En samling fromme småfortællinger, der er smukke vidnesbyrd. Bogen er værd at eje.

*

Poul Hoffmann: Den evige ild. 378 sider, 18,75 kr. Denne bog fra De unges forlag er noget af det mest betagende, der længe er skrevet. Den er en fortsættelse af forfatterens tidligere mesterværk: Den brændende tornebusk. Har man læst: Den brændende tornebusk, betænker man sig ikke på at få fat i fortsættelsen: Den evige ild. I den første følger vi Moses, til han efter sine mange sælsomme oplevelser træder frem for Farao og kræver frihed for sit folk. I den anden oplever vi Israels udvandring af Ægypten og åbenbaringen på Sinai.

Om forfatterens skildringer af disse „ubeskrivelige“ ting vil der sikkert være mange forskellige opfattelser; men det er en mægtig betagende oplevelse at følge ham — især på de områder, hvor skriften er tavs.

Man skal helst være noget læsevante, inden man giver sig i lag med disse bøger, for de kræver noget af læseren. Men de giver også noget, og jeg glæder mig meget til tredje bogs komme.

HØJSKOLEPOST

Til lykke!

Lørdag den 10. maj viedes i Jebjerg kirke frk. Inger Greibe (53) og hr. gdr. Kristen Kjærgaard, Kærsholm, Gudumholm.

Fredag den 23. maj vies i Skjoldborg kirke frk. Annalise Nielsen (55) og hr. gdr. Hans Tage Egeberg. — Adresse på bryllupsdagen: Sognegården, Skjoldborg pr. Vildsund Vest. Bopæl: Thingstrup pr. Thisted.

Lørdag den 24. maj vies frk. Elna Lund (57) og hr. Jakob Sørensen. — Adresse på bryllupsdagen: Lundgaard, Møldrup. Bopæl: Fristrup pr. Hobro.

Vi mødes på Himmelbjerg

søndag den 15. juni kl. 14. Korte taler af forstanderne H. Christiansen, Haslev, A. Kristensen, Nr. Nissum og Peters-Lehm, Rinkenæs. Solosang ved Thorkild Ryttergaard. Sidste år prøvedes det for 1. gang med et sådant stævne i tilknytning til Indre Missions ungdomsskole. Trods regnvejv var der samlet ca. 2000 mennesker. I år bliver der nok bedre vejr og flere folk. Medtag De unges sangbog og måske madpakke. Mødet vil slutte ved 16-tiden.

Vore møder.

- 26. maj. Aalborg. L. R.
- 1. juni. Skive. A. Kr.
(Kl. 20 i missh., bagefter på KFUK).
- 3. juni. Skjern. L. R.
- 5. juni. Bjerre, ved Horsens. L. R.
- 5. juni. Hvidbjerg, Thyholm. A. Kr.
- 11. juni. Timring. L. R.
- 23. juni. Vinding. A. Kr.

Vandremappernes besøg.

- 10. april. „Brevduen“ 1931.
- 14. april. „Båndet“ 1936.
- 22. april. „Den gyldne ring“ 1952.
- 24. april. „Solglimt“ 1953.
- 30. april. „Brevduen“ 49-50.
- 2. maj. „Vinteren 55-56.“

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1957 Frk. Inga Haaning Andersen, „Højgård“, Tæbring, Nykøbing M. — samme, „Vilsgård“, Vils pr. Nykøbing Mors.
- Frk. Ruth Vibskov Christensen, Syrenvej 6, Viborg — samme, Sygeplejehøjskolen, Børkop.
- Frk. Margit Haaning, Storup, Øster Assels, Mors — samme, Fasanvej 18, Nyk. Mors.
- Frk. Ester Hougesen, KFUM, Nygade 25, Silkeborg — samme, „Fredensbo Hvilshjem“, Ommestrup pr. Mørke.
- Frk. Aase Jeppesen, Sundstrup, Viborg — samme, Vestergade 17, Gedsted.
- Frk. Oda Johansen, Missionshotellet, Grenå — samme, Lillegade 48, Grenå.
- Frk. Mette Madsen, Barde, Herning — samme, Missionshotellet, Herning.
- Frk. Margit Hvolbøll Mikkelsen, Klampenborgvej 26, Svendborg — samme, adr. Bent Rasmussen, Ll. Rise, Dunkær, Ærø.

- Frk. Irene Sørensen, Vejrum, Vejrumbro — samme, „Elsborg Nørregård“, Rødkjærbro.
Frk. Elin Østergaard, Siem, Terndrup — samme, „Ejstrup Østergård“, Terndrup.
- 1953 Frk. Elna Lund, Bigum Hvilehjem, Viborg. — Fru Elna Sørensen, Fristrup, Hobro.
Frk. Benta Godsk Pedersen, „Søndergård“, Lem st. — samme, Hasserisvej 103, Aalborg.
- 1956 Frk. Ingrid Andersen, V. skole, Nr. Nissum — samme, „Lysgårdgård“, Skelhøje.
Frk. Kirstine Andersen, adr. E. Knudsen, Sønderby, Holmsland, Ringkøbing — samme, Sønderby, Holmsland pr. Ringkøbing.
Frk. Anna Christensen, Thorning Østergård, Kjellerup — samme, Ungstrup Østergård, Kjellerup.
Frk. Tove Kjær Hansen, Fønnesbechsgade 8, Herning — samme, „Kirkegård“, Timring, Vildbjerg.
Frk. Dorthe Hornstrup, Kallerup, Sjørring samme, Skjoldborg præstegård, Vildsund V.
Frk. Edith Jensen, „Troelsgård“, Ydby, Thy — samme, Kamstrupsti 3, Roskilde.
Frk. Lisbeth Jespersen, Gæstehjemmet, Fur — samme, Alderdomshjemmet, Fur.
Frk. Ellen Jørgensen, Nees, Bækmarksbro. — Fru Ellen Rasmussen, „Fuldbæksgård“, Gerrild mark, Gerrild.
Frk. Ellen Mortensen, Stisager, Fur — samme, Nefgård, Taps.
Frk. Bodil Nielsen, „Flinterupgård“, Kr. Flinterup, Sorø — samme, „De gl. Hjem“, Fuglebjerg Sj.
Frk. Maja Nielsen, Dronningborg Alderdomshjem, Randers — samme, adr. Hans Pedersen, Ginnerup, Hurup, Thy.
Frk. Margrethe Olsen, Over Hvam, Kjellerup — samme, Hinge Hvilehjem, Hinge st.
Frk. Anna-Lise Porskrog, Hvilehjemmet Karmel, Hobro — samme, adr. tandlæge H. Winding, Ceresvej 12, København V.
Frk. Aase Risum, Vinderup Apotek, Vinderup — samme, „Raunholt“, Ejsing, Vinderup
Frk. Eva Strand, Hørdum — samme, „Hotel Hurup“, Hurup, Thy.
Frk. Anne Marie Svendsen, Blåbjergshus, Vind — samme, Ejsingkjær, Vildbjerg.
Frk. Tove Tvergaard, adr. dir. Wiuff, Gasvej 21, Horsens — samme, „Gudnæsgård“, Hassing, Thy.
- 1955 Frk. Mary Frøkjær, Koldby Apotek, Hørdum, Thy — samme, Aas pr. Vildsund, Thy.
Frk. Anna Sofie Skov, KFUK, Boyesgade 3, Viborg — samme, KFUM's soldaterhjem, Gedhus pr. Kølvrå.
Frk. Ruth Strand, Bredgade 64, Hurup, Thy — samme, „Dahlager“, Spolum, Bedsted, Thy
Frk. Gudrun Wegeberg, Silkeborgvej 218, Aabyhøj — samme, Orionvej 10, Aarhus.
- 1954 Frk. Ragnhild Smed Søndergaard, „Nørgård“, Ydby, Thy — samme, Hotel „Ansgar“, Klostergade 26, Kolding.
- Frk. Stinne Christensen, Måbjerg, Holstebro — samme, Vesterbyen, Sdr. Bork.
Frk. Lis Kjeldsen, Nørregade 9, Holstebro — samme, De gamles Hjem, Lemvig.
- 1953 Frk. Inger Greibe, Vesterbro 95, Aalborg — Fru Inger Kjærgaard, „Marielyst“, Kærholm, Gudumholm.
Fru Lilly M. Pedersen, Knoplund, Hoven, Tarm — samme, Skåstrup, Mejlskov, Fyn.
- 1952 Frk. Margrethe V. Jensen, Centralsygehuseets vaskeri, Holstebro — samme, „Østerlund“, Tvis st.
Frk. Ingrid Smed Søndergaard, Engbakken 17, Virum — samme, „Nørgård“, Ydby, Thy.
- 1951 Frk. Martha Frederiksen, Skolegade 20, Aulum — samme, Vestergade 7, Gedsted.
Frk. Agnete Jørgensen, „Solvang“, Middelfart — samme, KFUM's soldaterhjem, Nymindegab, Nr. Nebel.
- 1950 Frk. Stinne Carlsen, Prs. Charlottesgade 49¹, København N. — Fru Stinne Christensen, Valbygårdsvej 69 st. tv., Kbhvn., Valby.
Fru Karin Johansen, KFUM's soldaterhjem, Fynsgade 1, Aalborg — samme, KFUM's soldaterhjem, Sønderborg.
Frk. Agnes Nielsen, Broholm, Resen, Struer — samme, adr. gdr. M. Lombæk, Gl. Bjerg, Lem.
- 1949 Fru Anna Bach Petersen, Langå — samme, Søndergade 9, Langå.
Frk. Astrid Christensen, De gamles Hjem, Videbæk — samme, Sønderlands mejeri, Helgolandsgade 1, Holstebro.
- 1947 Frk. Frederikke Andersen, Hovedskolen, Auning — samme, Randersvej 30, Viborg.
- 1943 Fru Ester Blæsbjerg, Præstøvej 8, Herning — samme, Kibæk skole, Kibæk.
- 1937 Søster Christiane Jensen, Nygade 48, Aabenraa — samme, Højgade 5, Aabenraa.
Frk. Louise Pedersen, Nørregade 16, Ljørring. — Sekretær frk. L. P., KFUK, Sallinggade 5, Skive.

Vinterskolen:

- 56-57 Ove Dam Johansen, Mammen, Bjerringbro — samme, Kibæk Hvilehjem, Kibæk.
Kurt Meilvang, „Østergård“, Horne J. — samme, „Dangård“, Tronsmark, Bindsløv.
- 55-56 Arne Søndergaard Pedersen, Klim — samme, „Dalsgård“, Fjerritslev.
Emil Højbjerg, Hørdum, Thy — samme, De gamles Hjem, Allerslev st., Sjøll.
Anders Jørgen Nielsen, Kochsvej 18, Frederikssund — samme, fodermester A. J. N., „Værebrogård“, Jyllinge, Ølstykke.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetorening
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUER 6987